

[Udenrigsministeren.]

forholdsvis nyt administrationsområde med en opgave, som er uhyre kompliceret, og jeg vil gerne gentage: vi kører i Danmark med en mindre administrativ stab i forhold til omfanget af vort u-landsarbejde end noget andet land, og det gør naturligvis ikke opgaven lettere, når man har en så begrænset administrativ stab til sin rådighed. Der er i hvert fald ikke noget bevidst ønske fra udenrigsministeriets side om at dække over forseelser eller noget tilsvarende; uheld er jo menneskelige, og de må vel kunne blive forstået på den menneskelige baggrund.

Fru Else-Merete Ross var ligeledes inde på spørgsmålet om, hvordan man kan forøge interessen for u-landsarbejdet, og det samme spørgsmål beskæftigede hr. Poul Dam sig med. Herom vil jeg sige, at det naturligvis også har bekymret mig at se, at der tilsyneladende efter gallupundersøgelsen skulle være en mindre tilbøjelighed hos den danske befolkning til at acceptere den målsætning, som det høje ting har accepteret for vort u-landsarbejde. Jeg lider imidlertid ikke af nogen tyrkeretro på gallup; jeg synes, gallup skylder at give os oplysning om det grundlag, hvorpå materialet er indsamlet, hvor omfangsrigt det er, og har en forpligtelse til at give os beregningsgrundlaget for de statistiske beregninger, de foretager af det indsamlede materiale, før vi kan have den fulde tillid til dette institut. Jeg tillægger det altså ikke en så absolut betydning, om resultatet af en gallupundersøgelse fremtræder på den ene eller den anden måde. Men naturligvis er det ubehageligt at se et sådant tal, og jeg vil derfor gerne medvirke til alt, hvad vi kan gøre for at forøge ikke blot kendskabet, men også forståelsen for u-landenes problemer og ganske særligt forståelsen for, at det ikke blot er vor humanistiske forpligtelse, men at det også er i dette lands egoistiske interesse, at vi medvirker i et aktivt u-landsarbejde.

Jeg vil gerne være med til at afholde en konference. Nu ved jeg ikke, om det skal

være en konference af journalister; så skulle det vel helst være en konference af de journalister, som har skrevet skeptisk eller negativt om u-landsarbejdet, og det kunne måske have et fornuftigt formål, men jeg er bange for, at nogle så ville sige, at vi lavede propagandakonferencer for at dølge kritikken. Hvis vi laver en konference, som vi har overvejet det, af specialister, som særlig beskæftiger sig med disse problemer, vil det næppe i første omgang influere på populariteten af u-landsarbejdet; men det vil kunne have den praktiske betydning, at det måske kunne formindske uheldene, formindske de fejltagelser, der uundgåeligt har måttet være i u-landsarbejdet, hvis man fik en bred drøftelse på en sådan konference af folk, der på den ene eller den anden måde har erfaringer fra arbejdet. Vi har under overvejelse at holde en sådan konference, men den virkning, der kommer heraf på den almindelige tilslutning til u-landsarbejdet, vil i hvert fald først vise sig ad åre. Skulle man gøre noget effektivt, skulle man have alle dem, der har sagt, de ikke vil være med, samlet til en konference og få forklaret dem, hvorfor de i stedet for skulle sige, at de ville være med, og det ligger nok uden for udenrigsministeriets kompetence at foretage noget sådant.

På det specielle spørgsmål, hr. Poul Dam stillede mig, vil jeg svare bekræftende; vi vil naturligvis i administrationen af investeringsgarantiordningen sikre os, at det bliver u-landssynspunktet, der bliver det afgørende for, om en investeringsgaranti gives eller ej, og vi vil dernæst lige så naturligt følge, hvorvidt dette formål stadig plejes, hvorvidt der i den henseende handles i overensstemmelse med lovens forudsætninger. Som jeg udtrykte det i udvalget, vil jeg gå ud fra, at vi får en nøje føling med de pågældende virksomheder, uden at vi af den grund griber ind i deres almindelige dispositioner, hvilket ligger helt uden for vort ønskemål, men således at vi over for det høje ting og over for offentligheden er i stand til at dokumentere, at lovens formål er